

somme Sygdomme til forskjellig Tid kunne optræde paa en forskjellig Maade, foreslaaes det at meddele Indenrigsministeriet Bemyndigelse til ved en offentlig Kundgjørelse at udvide Lovens Bestemmelser om de ondartede Sygdomme til saadanne, som ikke for Tiden dertil kunne henregnes.

ad § 3.

Paa Grund af de her omhandlede Sygdommes Farlighed skal der, naar noget Huusdyr angribes af nogen af disse, eller der er Sandsynlighed for, at Saadant er Tilfældet, strax foretages den fornødne Undersøgelse af sammes Sundhedstilstand ved en examineret Dyrlæge.

Da det paa mange Steder vilde medføre Banskælsighed at sørge for, at der ved hvert Heste eller Dvæg-Marked paa det Offentliges Begne var en Dyrlæge tilstede, har Ministeriet meent ikke at burde optage nogen Bestemmelse herom, hvilket det veterinaire Sundhedsraad iøvrigt havde tilraadet, men at burde indskrænke sig til i Dvereenstemmelse med, hvad der ved det tidligere Lovforslags Behandling i Landsthinget blev vedtaget, at foreslaae Amtmanden meddeelt Bemyndigelse til, naar han maatte finde det nødvendigt, at foranledige en Dyrlæges Tilstedeværelse paa Markederne. Endssjøndt det havde været ønskeligt, om det ubetinget kunde fordres, at Creaturer, der sættes paa fælles Græsgang, forinden skulde synes af en Dyrlæge, har man dog heller ikke meent i Almindelighed at turde stille denne Fordring, hvorfor det ligeledes i Dvereenstemmelse med, hvad der ved det tidligere Lovforslags Behandling i Landsthinget blev vedtaget, ogsaa er overladt til Amtets Afgjørelse, hvorvidt Undersøgelse af saadanne Creaturer skal finde Sted.

ad § 4.

Herefter skal Dyrlægen strax paa egen Haand træffe de fornødne foreløbige Foranstaltninger mod Sygdommen. Det er i Dvereenstemmelse med hvad der i ovenneldte af Landsthingsudvalget afgivne Betænkning blev yttret, anseet rettest at give Dyrlægen en selvstændigere Virksomhed, end der ved det af Ministeriet tidligere forelagte Lovudkast var paa-tænkt, saaledes at denne vil være tilstrækkelig

til i alle mindre vigtige Tilfælde selv at tilendebringe Sagen, navnlig fordi det ved smittsomme Sygdomme fremfor Alt gjaelder om ved hurtige Foranstaltninger tidt at værne mod Smittens Udbredelse, og Foranstaltningerne ville komme til at lide betydeligt Dphold, naar Dyrlægen ikke kunde sætte sig i Virksomhed uden en Ordre fra Politimesteren, eller skulde indskrænke sig til at samle Materialier til en eventuel Indberetning til denne. Da den Privates og det Offentliges Interesse i Sygdommens Standsning og Smittens Afværgelse falder sammen, antages det, at Dyrlægens Forfrister kun undtagelsesviis ville møde Modstand, saalænge der blot er Spørgsmaal om mindre indgribende Foranstaltninger.

Kun hvor Cieren ikke vil gaae ind paa Sagens Ordning ad den frivillige Vedtagelses Vej, bliver det saaledes nødvendigt, at der gives ham et Paalæg, som i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne skulde gives af Politidirecteuren og Politimesterne, men paa Landet derimod af Sognefogden, for at usfordent Dphold ikke skal medgaae med at indhente Politimesterens Ordre. Det staaer selvfølgelig i Cierens Magt strax for sin Politimester at indaanke det af Sognefogden givne Paalæg, som denne da kan stadfæste, forandre eller ophæve.

ad §§ 5, 6 og 7.

Disse Paragrapher omhandle de Foranstaltninger, som i Almindelighed ville være at træffe, naar det ved en foreløbig Indberetning fra Dyrlægen er erklæret for vist eller dog for sandsynligt, at Sygdommen hører til nogen af de i § 2 omhandlede ondartede Sygdomme. Disse Foranstaltninger gaae i det Væsentlige ud paa at affondre de af Sygdommen angrebne Befættninger fra andre Dyr for at forhindre Smittens Udbredelse til disse. Da Foranstaltningerne maae træffes strax, maa det Fornødne i Tilfælde af Cierens Forsømmelighed eller Modvillighed kunne foranstaltes paa hans Bekostning (Cfr. hermed Frdn. af 28de Novbr. 1806 § 6). Kan Sygdommens Spor forfølges frem eller tilbage, maae lignende Affsondringsforanstaltninger træffes med Hensyn til det Sted, hvorfra den er kommen, og det, hvorhen den er forplantet videre (Cfr. hermed Frdn. af 28de